

[Grethe Philip]

som mangler det mest nødtørftige, som mangler tilstrækkelig mad, klæder, bolig, som mangler at kunne få den mest elementære skolegang. Jeg synes, det er en god ting, at man overalt i verden i FNs børnear samler opmærksomheden omkring disse ting, samler opmærksomheden om, hvordan andre lande, der har en højere levestandard, som har muligheder for at hjælpe dem, kan gå ind med hjælp.

Jeg vil for vores eget vedkommende her kun pege på en enkelt ting, der er rejst fra det radikale venstres side, hvor vi har stillet forslag om, at vi skulle modtage nogle flere flygtninge, end vi hidtil har gjort. Vi har specielt peget på flygtninge fra Sydøstasien, hvor vi ved, at familier er i den yderste nød. Dette forslag vil jo også komme til at omfatte børn og nogle af de børn, der trænger allermost til hjælp.

Ellers vil jeg blot pege på, at jeg synes, det er af overordentlig stor betydning, at der også ude blandt vore danske børn gøres et oplysningsarbejde for at fortælle dem om, hvordan andre børn lever, hvordan deres opvækstvilkår er, hvad de arbejder med i det daglige, hvordan deres familieforhold er. Jeg tror, det vil have betydning for dem livet igennem, hvis de meget tidligt får forståelsen af, hvor stor og broget verden er, hvor forskellige livsvilkår vi vokser op under. De ville måske, når de blev voksne, også kunne forstå deres medmenneskers reaktioner noget bedre.

Men den forespørgsel, der er stillet her i dag, den drejer sig jo ikke alene om børnene i andre lande og vores forståelse for det og vores eventuelle støtte til dem, men den drejer sig også om, hvad vi kan gøre for danske børn, og dér må jeg jo nok sige, at jeg synes, det er en næsten håbløs opgave, og jeg synes ikke, at kristeligt folkeparti med sin formulering af forespørgslen har hjulpet os meget. Man vil nemlig opgive og lade være at tage ordet, fordi det kunne opfattes, som om vi ikke interesserede os for børn, og det ville naturligvis være en total misforståelse. Selvfølgelig er vi i det radikale venstre levende optaget af, hvordan vi kan give børn de bedst mulige forhold, og vi er med til at skabe debat om det både i vores politiske kredse, og hvor vi i det hele taget mødes med andre mennesker. Men derfra og så til at få en fornuftig forespørgselsdebat her i folketin-

get, hvor hver står op og siger nogle i og for sig smukke og fornuftige ting, men hvor vi har uhyre vanskeligt ved at komme frem til nogen konklusioner, dér er jo et spring. Derfor må det følgende, jeg nu kommer med, ses som et spagt forsøg på dog at bringe denne forespørgselsdebat ind i en lovgivningssammenhæng, for det er jo det, vi er sat til herinde i folketinget, det er at komme med forslag til lovgivning, og det var jo påfaldende med kristeligt folkepartis ordfører, at hun havde mange smukke ord, som jeg vel var enig i et langt stykke ad vejen, ikke hele vejen, men et langt stykke ad vejen, men når hun skulle komme til det, der var lovgiverens arbejde, nemlig konkret at pege på, at dér og dér ønsker jeg forbedringer, og jeg ønsker dem udformet sådan og sådan, så måtte hun jo melde pas, delvis fordi hun ikke havde tid til at gå i dybden, og det viser jo, hvor håbløs hele denne drøftelse er. Men som sagt, lad mig gå ind i det med den korte tid, der er til rådighed, og lad mig pege på nogle enkelte lovgivningsområder, som jeg vil lægge særlig vægt på at vi hurtigt kommer i gang med.

Jeg behøver jo ikke sige meget om barselshvilen, da det radikale venstre har stillet forslag til folketingsbeslutning om det. Vi mener, at det er en af de ting, der brænder mest på, og jeg vil igen udtrykke min glæde over, at socialministeren på ny har givet et tilsagn om, at han vil fremsætte et forslag meget snart om forbedring af barselshvilereglerne.

Jeg vil til dette forslag føje, at vi mener, det er uhyre vigtigt at forberede forældrene til at blive en familie, hvor der er både forældre og børn. Vi mener, at der er mange unge, der i vore dage egentlig ikke rigtig er klar over, hvilken umådelig omvæltning det bliver i deres liv, når de ikke bare er to voksne, men der også er et barn. Jeg tror, at mange problemer både for forældre og for børn ville kunne undgås, hvis man tog en drøftelse med dem, allerede inden barnet var født, eller måske ligefrem havde et lille kursus til at tale med dem, ikke alene om selve fødselsituationen, men også om en hel række spørgsmål vedrørende opdragelse af barnet, omsorg for barnet, barnets indpasning i familie og senere i samfund.

Jeg vil også specielt pege på de børn, der af den ene eller af den anden grund næsten fra starten møder særlige vanskeligheder under deres opvækst. Det kan være fysiske han-